

ומיד נכבים, והם סוד המלכים הראשונים שירד עליהם לבריאה [9] סוד הרפ"ח ניצוצים שהם ד' פעמים שם ע"ב (מקדש מלך). **וּמֵאֵלֶיךָ נִפְקִין רוּחֵיךָ אֶתְרֵיךָ** ומאלו יוצאים רוחות אחרות, **דִּשְׁמֵיךָ בְּעֵלְמָא** שמשוטטים בעולם, **וּמִשְׁתַּתִּי לְאֵינוֹן דְּנִפְקוּ מִגּוֹ תְּהוֹמָא רַבָּא** ומשתתפים

אור הרשב"י

זיקין ניצוצין, כהאי אומנא מרצפא, כד אכתש במנא דפרזלא, אפיק זיקין לכל עיבר, ואינון זיקין דנפקין, נפקין להיטין ונהירין, ודעבין לאלתר, ואלין אקרון עלמין קדמאי, ובגין כך אתחרבו ולא אתקיימו, עד דאתתקן עתיקא קדישא, ונפיק אומנא לאומנותיה.

ועל האי תנינא במתניתא דילן, דניצוצא אפיק זיקין בזיקין, לתלת מאה ועשרין עיבר, ואינון זיקין, עלמין קדמאי אקרון ומיתו לאלתר, לבתר נפיק אומנא לאומנותיה, ואתתקן בדבר ונוקבא, והני זיקין דאתדעכו ומיתו, השתא אתקיים כלא. מבוצינא דקרדינותא נפיק ניצוצא, פטישא תקיפא, דבטש ואפיק זיקין עלמין קדמאי, ומתערבי באורא דביא, ואתבסמו דא בדא. עכ"ל

וכ"כ בעין היים (שער יא פרק א מ"ק) וז"ל אך הז' בלים של ז' תתאין הם אשר מתו וירדו במקום שהוא עתה בריאה וזהו מיתתן ואמנם זמן מיתתן היה כאשר יצאו בסוד נקודים כי כאשר יצאו מסוד עקודים שהוא היותן יחד בכתר נכללין ומשם יצאו ונחלקו לז' נקודין אז היה יציאתן ומתים תכף כמ"ש באדרא כהני זיקין דאכתש אומנא בפרזלא ונפקי זיקין ודעבין לאלתר. עכ"ל.

המזמ"ר, גימטריא רפ"ח. שהאב כשבא על הערוה, הוא ממשיך מן רפ"ח ניצוצין שנפלו, מאותם שאינם עולים עד לבסוף, שעדיין לא נתבררו. ולכך הוא פקח וחריף, משום שהניצוצין מתנוצצים בו. וכלו עולה הרפ"ף, רפ"ח. והם מתים כשהם קטנים, מפני שהניצוצין מוטבע בהם זה שמתערבים לאלתר, ולכן מתים לאלתר. והיינו כשאינ מכירים בהם, אבל כשמכירים בהם, שאין חשש שיתערבו בהם הכשרים, אז מאריכים ימים, ואינם מתים כשהם קטנים. והובא בפרשת פקודי בהיכל שביעי, שבספרא אחרא שם באותו היכל, יש נשמות מעורבות טוב ורע, ואלו הם נשמות המזמרים. ושם נאמר, ומהכא נפקי כל אינון זיקין ניצוצין דמתדעבי לאלתר, להטי ומתדעבי. משום דהכא נשארו מן הרפ"ח ניצוצין שנפלו, מה שלא הוברר, והם היו אור חזק, דהיינו מן המלכים ראשונים. ע"כ:

[9] וכדאיתא בזוהר (חלק ג דף רצב ע"ב) וז"ל: עד לא אברי עלמא לא הוו משגיחין אנפין באנפין, ובגין כך עלמין קדמאי אתחרבו, ועלמין קדמאי בלא תקונא אתעבידו, וההוא דלא הוה בתקונא, אקרי

ומתחברים לאותם הרוחות היוצאים מתוך תהום רבה. **וְאֵיהוּ הָאֵי הַיְכָלָא** וזהו

זה ההיכל, כי היכל השביעי הזה דקלי' הוא כנגד כחב"ד דקלי', ונוקבא דתהומא רבא הוא

בינה דבריאה דקלי', לכן כיון שבינה שם נקרא נוקבא דתהומא רבא (מקדש מלך) [19],

כְּמָה דְאֵתְּ אָמַר כמו שנאמר (תהלים לו) **מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה**

[19] המשפטים והדינים היוצאים לרשעים הם באים מהיכל זה הנקרא תהום רבה.

וְאֵינּוּן רִוְחֵינָא דְלֹא אֶתְמָסְרוּ לְמַגְלָם בְּעֶלְמִין ואלו אותם רוחות

שלא נמסרו להתלבש בעולם הזה בגוף שהם השדים, **וְאֶתְחִזּוּן וְלֹא אֶתְחִזּוּן**

והם פעמים נראים ופעמים אינם נראים לבני אדם, **כְּמָה דְאֶתְמַר** כמו

שאמרו חז"ל במסכת ברכות (מג ע"ב) לאחד נראה ומזיק לשנים נראה ואינו מזיק לשלשה

אינו נראה כל עיקר.

אור הרשב"י

אשר בקליפות יצירה ועשיה אינן נקראין אלא נוקבין דתהומא דרך סתם וכן ע"ד זה הוא בקלי' דיצירה ועשיה כאמור וקליפת נוקבת הבינה אשר בכריאה היא לבדה נקראת נוקבא דתהומא רבא. עכ"ל.

[19] הפשט כ' המצודות, משפטיך – המשפטים שאתה עושה להרשעים רבו כמו תהום רבה, ע"כ, וכמו שדרשו רז"ל כשהקב"ה מביא משפט לעולם אינו מגלה אותו לכל בתהום הזה שהוא מכוסה מעין כל. וכן אמרו משפטיך תהום רבה, אלו נגעי בתים שדינן בג' שבועות וכו'.

[19] כמ"ש האריוז"ל בשער מאמרי רשב"י (פרשת ויחי) וז"ל: הענין הוא כי בקליפות אשר בעולם הכריאה יש נוקבא הדא לעילא והיא קלי' הבינה אשר היא בהיכל העליון השביעי של הקליפות דבריאה ועוד יש נוקבא אחרת תתאה והיא קליפת מלכות הכריאה אשר היא בהיכל התחתון שבהם. והנקבה (ד"ש ע"ב) העליו' בינה נקרא' נוקבא דתהומא רבא והנקבה התחתונה מלכות נקראת נוקבא דתהומא דרך סתם וכן על דרך זה הוא בקליפו' היצירה והעשיה אמנם אף הנקבות העליונות שהם בחינות הבינה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

רוחות עושים ניסים לבני אדם הראויים

וּלְבַתָּר ולאחר מכן **אֵינוֹן רוּחֵינִי דְשִׁטִּיין בְּעֶלְמָא** אותם רוחות שמשוטטים בעולם, (ואלין) **קַיִמִי לְמַרְחֵשׁ נַסִּין לְבַנֵי נְשָׂא** עומדים לעשות ניסים לבני אדם. **בְּגִין דְּאֵלִין** משום שאלו הרוחות **לֹא קַיִמִין בְּטַנוּפָּא דְּמִסְאַבָּא כָּל כֵּךְ כְּאַחֲרָנִין** לא עומדים בטנוף של טומאה כל כך כרוחות האחרים, והם השדים התלויים באויר שמטיבים לבני אדם כמבואר בעץ חיים (שער מט פרק ג). **וְחַד רוּחָא מְמַנָּא עַלֵייהוּ** ורוח אחד ממונה עליהם, **וְאַקְרִי נְסִירָא** ונקרא נסיר"א, והטעם שנקרא כך, **דְּאֵיהוּ אַתְנַסֵּר מֵאֵינוֹן סְטָרִין דְּמִסְאַבוּ יְתִיר** משום שהוא מנוסר ומובדל מאותם צדדים שהם טמאים ביותר, **וְאֵלִין פְּרָחֵי בְּאֵיירָא** ואלו פורחים באויר, **וְאַבְאִישׁוּ לְסִטְרָא דְּלַחֹן** וקילקלו לצד שלהם דסט"א, **בְּגִין לְמַעַבְד נַסִּין** משום שעושים ניסים **לְאֵינוֹן דֵּי בְּסִטְרָא דְּקְדוּשָׁה** לצדיקים שהם מצד הקדושה.

מנסיר"א הממונה יוצאים ממונים שונים

וּמְרוּחָא דְּאֵתְנַסֵּר ומרוח זו שננסרה ונפרדה קצת מהקלי', **דְּאֵקְרִי נְסִירָא** שנקרא נסיר"א [פ9], **מְנִיָּה נַפְקִי כְּמָה סְטָרִין**

אור הרשב"י

[פ9] כאן נרמז הרפ"ה וכמ"ש לעיל זיקין ורפ"ה וש"ך הכל אחד, והנה נסיר"א גי' ניצוצין, והם הרפ"ה שבתוך הסטרא אחרא | שב"א והוא ש"ך ניצוצין וא' יתרה בסוד כל

הלימוד היומי

אַחֲרָיִן ממנה יוצאים כמה צדדים אחרים של ממונים, **מִתְּפָרְשׁוּן לְזַנְיָהוּ** שנחלקים למינים ממינים שונים, **וּכְלָהוּ קִיּוּמָאן שְׁלִיחָאן בְּעֵלְמָא** וכולם עומדים להיות שלוחים בעולם, **כָּל חָד פְּדָקָא חָזִי לֵיהּ** כל אחד כראוי לו, **עַד דְּאַתְּמָנוּן לְתַתָּא מַלְכִין וְסַרְכִין** עד שממנים אותם למטה להיות מלכים ושרים על רוחות אחרים. **וְלִית לֹון קִיּוּמָא תְדִיר** ורוחות אלו אין להם קיום תמיד, **כְּאַיְנוּן אַחֲרָיִן דְּלַעִילָא** כאותם הרוחות העליונים שקיימים תמיד.

מהיכל טמא זה יוצא רוח של אש ושלג הנמצא בגיהנם

בְּהִיכְלָא דָּא בהיכל זה השביעי **אַתְדַּבְּקוּתָא דְסֶטֶר מְסֹאֲבָא** הדבקות של צד הטומאה, **וְכָל תִּיאֻבְתִּין מְסֹאֲבִין** וכל התאוות הטמאות יוצאות מהיכל זה, **וּמְסֹאֲבֵי לְעֵלְמָא** ומטמאות את העולם. **הָאִי אִיהוּ זְמִין** היכל זה מזומן **לְאַפְקָא בְּכָל רְגָעָא וְשַׁעְתָּא** **אַשָּׁא** להוציא בכל רגע ובכל שעה אש, **וְלִית מָאן דְּקָאִים קָמִיהּ** ואין מי שיכול לעמוד לפניו. **מְהָכָא נְפִיק** מכאן יוצא **אַשָּׁא דְרוּחָא** תקיפא **לְתַתָּא** אש של רוח חזק שיורד למטה, **לְאַתְדַּנָּא בֵּיהּ חֵיבֵי** **עֵלְמָא** לדון בו את רשעי העולם בגיהנם. **וּמְהָכָא נְפִיקָא רוּחָא** **מְלַהֲטָא** ומכאן יוצא רוח לוהט, **דְּאִיהוּ אַשָּׁא** שהוא רוח של אש, **וְתַלְגָּא**

אור הרשב"י

המוסיף גורע, הנה ש"ך ניצוצין שורשם בכינה סוד השכ"ה.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000